

האומללות של הממשלה, הפרובוקציה של הקנאים והפחדנות של הקצינים מובילים לאסון רבתי

ליד מחסן גדול של חומרי-נפץ משחק ילד מופרע בגפרורים. הוא מדליק גפרור אחרי גפרור, ומנסה את כוחו בזריקת גפרור בוער לעבר המצבור. אם יצליח בכך, יתפוצץ המחסן בנפץ אדיר. לא רק הילד המופרע עצמו יתרכס, אלא השכונה כולה, על בתיה ותושביה. תעלה השמימה.

ראש-השכונה אומר לילד: "פויה, ילד רע, תפסיק!" השוטר אומר: "זה די מסוכן, אבל הוא ילד טוב." אמו של הילד מביטה בו בגאווה. דיירי השכונה מתעלמים ממנו, או מחייכים לעברו, או אומרים שזה לא בסדר. הם טרודים בבעיות חשבות יותר. כך זה נמשך יום אחר יום, עד אשר...

ריכוז המופרעים. משל זה הוא תיאור נאמן למה שמתרחש בחברון. המי אורעות ערב יוסיכפור אינם אלא חולייה נוספת בשלשרת זו.

קריית-ארבע אינה מקום-יישוב. קריית-ארבע היא מחלה. בכל המדינה פזורים אנשים בעלי השקפת-עולם מעוותת, קנאים מופרעים וצמאים מילחמה, שהיו רוצים לגרום להתלקחות כללית. כמו פירומונים, המעלים תבערות כדי ליהנות ממראה הבתים העולים באש, מבקשים אנשים אלה להביא מילחמה בין ישראל והעולם הערבי כולו.

כשהם פזורים ברחבי הארץ, בקרב אוכי לוסיה שפויה וארמית, אין אנשים אלה מהווים סכנה חמורה. אבל בקריית-ארבע הם קיימים בריכוז של 100%, חבורה של מופרעים המסיתים איש את רעהו, ישום דבר אינו בולם אותם.

ממשלה חלשתיאופי וחסרת-אחריות גרמה לשלילת ריכוז זה דווקא באחד המיקומות הרגישים ביותר בארץ, ליד מקום

השר רפאל ובן-מאיר "אתם מוזיפים את הבחירות!"

הקדוש למוסלמים, בעיר פלסטינית בעלת תודעה לאומית מפותחת. הילד עם הגפרור הובא אל מצבור חומרי-הנפץ. מתי תבוא ההתפוצצות? ומה יהיו ממי דיה? אין זו אלא שאלה של זמן ומיקור. חרפה לצה"ל. מאז ראש-השנה, ועל אף האזהרות החרימשמעות שהושמעו באוזני הציבור והממשלה, התקדמו ה-

ובראשן: בחירת הרב משה לוינגר לאיש-הטנה תשל"ג, בידי עורכי העולם הזה, תוך ניתוח הסכנה הלאומית הקיצונית הסמוכה בתופעה זו.

השר בורג בעיטה באחוריים

דברים בקצב מואץ. תחילה בא הניסיון המגוחך של שילי טונות צה"ל לעצור את משה לוינגר בעוון הפרת הוראות המשל הצבאי (העו"ם הזה 2039).

כל מי שהשתתף בקומדיה מחפירה זו המל שפה על צה"ל — וכל קצין צה"ל שנתן את ידו לכך נושא בקלון ואינו ראוי עוד ללבוש את המדים. חוך גילוי של פחדנות מבישה, נרתעו קציני צה"ל מלעצור את העברייני. הוא נתבקש "להגיר" את עצמו. החיילים ש נשלחו לשמור עליו השתתפו במחוזות של ביזיון, אלוף בצה"ל עמד לעיני המצלמות כמו פודל ששפכו עליו מים. לוינגר קירקס את כוחות-הביטחון, הפך את הממשלה ללעג ולקלס וירק על מדינת-החוק ומוסי-הפגנה עלובה זו של אומללות ממשל-ית וצה"לית מוכרחה היתה לעודד את חבורת הקנאים השתוללות גדולה יותר.

היא אירעה ערב יומ-הכיפורים, כאשר נפוי צה ברחבי הגדה הידועה המחרתה כי אנשי קריית-ארבע קרעו את סיפרי הקוראן במסגד מערת-המכפלה. אבוקה למיזחמת-קודש. הציבור בגדה, העומד נועם ונבוך מול מאורעות לבנון, מוכן עתה להתלקח בכל עת. קריעת סיפרי-הקוראן נראתה כאבוקה הקוראת ובתריסר ערים ועיירות ברחבי הגדה התר קומם הנוער נועם, שבת, הפגין, הקים מיתרסים. בחברון עצמה פרצו המונים לביתי-הכנסת וקרעו תשמישי-קודש יהודיים.

הכל מוכן למילחמה הגרועה ביותר: מילחמת קנאים דתיים, שתקבור את שרידי שפיות-הדעת בקרב שני העמים, תחסל את ממשלת-ישראל, ותסלול את הדרך לפני שילטון הקנאים. כל זה כבר קרה בעמים אחרים ובארץ צות אחרות, ומיליונים שילמו בחייהם עבור הפחדנות והוסר אומץ-הלב של ממשלות עלובות. ממשלת ישראל, שהיתה עסוקה השבוע בבדיקת חבריה ופקידיה הבכירים במכוננת-אמת, כדי לגלות מי מהם שקרנים ורמאים, עלולה לתפוס את מקומה בגלדיה זו של ממשלות עלובות-נפש, הרות-ישואה.

החרי תקופה ארוכה שבה היתה בין סיעות בורג ורפאל קואליציה, שנגמטה היתה לעצור בעד הצעירים מלהשתלט על המיפלגה, נתלע קרע בין שני אישים אלה. בורג טען, כי רפאל לא עמד בהסכם שעליו חתמו השניים, רימה אותו וחתר מאחרי גבו.

בעיקבות הקרע בין השניים התחבר בורג, על 28 האחוזים שבדין, עם הצעיר רים, שעוד קודם-לכן כרתו ברית עם סיעתו של ורהפטיג, והשיגו 34 אחוזים מכלל השליטה במיפלגה. הקואליציה החדשה של בורג-והפטיג, שאליה הצטרפו במהרה גם המושבים והקיבוץ הדתי, יצרה רוב מכריע במיפלגה, נגד רפאל.

מצב זה נוח ביותר לבורג והמר, ואין הם מעוניינים לשנותו. רפאל, לעומתם, מעוניין בעריכת בחירות פנימיות במפד"ל, מאחר שהוא מאמין כי בעקבותיהן יגדל כוחו. מרכז המיפלגה כונס כדי להחליט, כהצבעה חשאית, אם לקבוע את מועד הבחירות מיד, על-פי הצעתו של רפאל, או לדחות את ההחלטה על הבחירות בחודש, על-פי הצעת בורג והמר.

מפגשה שמועצה מבכננים. בורג טוען, כי מן הבחינה הטכנית אי-אפשר יהיה לערוך בחירות לפני חודש אפריל בשנה הבאה. בין הבחירות לבין כינוס הוועידה יחלפו עוד חודשיים. "בהודש יוני, המישה

כולכם! תפנו את הבמה!" זבולון המר, בקול שקט, שבולע בהמולה הגדולה, ניסה אף הוא לצעוק: "סנו את הבמה!" ועל כולם עלה קולו של בורג: "זיפנים! אתם מוזיפים את הבחירות! תנעלו את הישיבה, תפסיקו לזייף, כאן זה לא תל-גיבורים!"

לפתע חדל בורג מצעקותיו. מישוה מתוך האספסוף השתולל על הבמה העניק לשר הנכבד בעיטה באחוריו. בורג כשל, והתי-גלגל מעל הבמה למטה, אל תוך האולם. התדהמה שאחזה בקהל חברי מרכז ה"מפד"ל, שהתכנס באותו יום בבית הרופא, ארכה שניה אחת. מיד אחרי הבעיטה באחוריו של בורג החלו מתעופפות באוויר מאות מעטפות, גשם של נייר. היו אלה מעטפות-ההצבעה שנערכה באולם באותה שעה, אשר היו נתונות בתוך שלושה ארגזיקלפי מיוחדים. היה מי שטרח לה-ניף את ארגזי הקלפי באוויר, ולפור סביב את מעטפות-ההצבעה שנמצאו בתוכם.

זיפנים ברישי-גלי. כדי להבין כיצד קרה ששרים, חברי-כנסת ויעסקנים נכבדים של המפלגה הדתית הבכירה בארץ משתוללים, מכים זה את זה ומזיפים בחירות ברישי-גלי, יש להכיר את מערכת-הכוחות בתוך המפד"ל, ואת הנושא שעמד על הפרק בכינוס זה של המרכז, המוסד העליון של המיפלגה.

את המערך הפוליטי של המפד"ל מרכיבות סיעות אחדות. בראש סיעה הגדולה ביותר עומד שרה-פנים, יוסף בורג, המכר נה על-ידי עסקני המפד"ל "הדוקטור". סיעתו של בורג, למיפנה, מהווה 28 אחוזים מכלל חברי המרכז.

אחריה צועדת סיעת ליכוד ותמורה, זו של שרה-הדתות הד"ר יצחק רפאל, המכונה במפד"ל "הגבבה", עם 24 אחוזים מהצירים. סיעת הצעירים, זו של שרי הסניד וזבולון המר ועל ח"כ יהודה בך מאיר, מונה 20 אחוזים. סיעתו של מי שהיה שרה-הדתות, הד"ר זרח ורהפטיג, מונה 14 אחוזים, סיעת-המושבים מונה 10 אחוזים וארבעה האחוזים הנתורים נמד צאים בידי הקיבוץ הדתי.

אחרי תקופה ארוכה שבה היתה בין סיעות בורג ורפאל קואליציה, שנגמטה היתה לעצור בעד הצעירים מלהשתלט על המיפלגה, נתלע קרע בין שני אישים אלה. בורג טען, כי רפאל לא עמד בהסכם שעליו חתמו השניים, רימה אותו וחתר מאחרי גבו.

בעיקבות הקרע בין השניים התחבר בורג, על 28 האחוזים שבדין, עם הצעיר רים, שעוד קודם-לכן כרתו ברית עם סיעתו של ורהפטיג, והשיגו 34 אחוזים מכלל השליטה במיפלגה. הקואליציה החדשה של בורג-והפטיג, שאליה הצטרפו במהרה גם המושבים והקיבוץ הדתי, יצרה רוב מכריע במיפלגה, נגד רפאל.

מצב זה נוח ביותר לבורג והמר, ואין הם מעוניינים לשנותו. רפאל, לעומתם, מעוניין בעריכת בחירות פנימיות במפד"ל, מאחר שהוא מאמין כי בעקבותיהן יגדל כוחו. מרכז המיפלגה כונס כדי להחליט, כהצבעה חשאית, אם לקבוע את מועד הבחירות מיד, על-פי הצעתו של רפאל, או לדחות את ההחלטה על הבחירות בחודש, על-פי הצעת בורג והמר.

חודשים לפני הבחירות לכנסת, הוא טוען, "תופיע המפד"ל לפני ציבור הבוחרים שלה כמיפלגה שסועה וקרועה מבפנים, מיפלגה שהוועידה שלה תהיה בוודאי, מלווה בתיגרות-ידיים, שערויות, זיופים וקללות. זה לא יוסיף לנו בבחירות, ואנחנו לא צריכים את זה."

נימוקי של המר לדחיית הבחירות הפנימיות של שונה. המר טוען, כי אלפים רבים מאוהדי ומצביעי המפד"ל לכנסת רטלים זכות-הצבעה בבחירות הפנימיות. מתוך 140 אלף מצביעי המפד"ל לכנסת האחרונה, רק 70 אלף גם זכות-בחירה בבחירות הפנימיות. המר דורש, אפוא, לערוך מיפקדי פני-מי, כמו במיסלגת העבודה, ולתת זכות-בחירה לכל מי שישלם "שקל", הוא מס-החבר של המפד"ל.

אולם הגורם האמיתי לרצונם של בורג והמר לדחות את הבחירות הפנימיות הוא תששם מפני כוח האירגוני של רפאל.

תן לי ואתן לך. בעיקבות הצלחתו של הרב מנחם פרוש בבחירות הפנימיות שנערכו במיפלגה הדתית האחרת, אגודת-ישראל, נתגלתה לצעירים, לדבריהם, קנור ניה בין רפאל מהמפד"ל לבין פרוש מה-אגודה. רפאל נתן לפרוש כ-3000 חברי מפד"ל מן הנאמנים לו, כדי שהוא ירשום אותם במצבת בעלי זכות-ההצבעה למוסדות אגודת-ישראל. מתורת קיבל כ-3000 חברי אגודת-ישראל, הנאמנים לפרוש, כדי ש-אלה יוכלו ברשימת בעלי זכות-ההצבעה למפד"ל, ויצביעו עבור רפאל.

למשל, בנו רפאל, שילה רפאל, בעל תעודת-זהות מיספר 0840302, המת-גורר ברחוב ניסבונים 20 בירושלים, מופיע ברשימת בעלי זכות-ההצבעה באגודת-ישראל (מיספר-בוחר 31437). שילה רפאל ידוע כאיש-מפד"ל פעיל וכאחד מתומכי אביו במפד"ל.

לעומת מופיע אחד ממנהיגי אגודת-ישראל, סגן-ראש-יעיית בני-ברק ומי ש-היה ראש-היעירה משך תקופה ארוכה, יצחק מאיר, ברשימת בעלי זכות-הבחירה בסניף בני-ברק מרכז א' של המפד"ל (מיספר-בוחר 480).

מה קרה בחדר הקטן? כשהחלט, בתחילת השבוע שעבר, לערוך הצבעה חשאית בקרב חברי מרכז המפד"ל, בשאלה אם לקבל את הצעת רפאל ולקבוע לבחירת מועד קרוב, או לקבל את הצעת השר הנגדי לדחות את ההכרעה — הצעה שפיי רושה האמיתי הוא ביטול הבחירות הפנימיות למפד"ל — היו בורג והמר שלושים הם ידעו כי כוחם במרכז יעמוד להם להפיל את הצעתו של רפאל. הם יצאו מאולם הדיונים, והמתינו שהכרוז יקרא להם לשים את מעטפות-ההצבעה שלהם באחת משלושת הקלפיות שניצבו על ה-במה. אך להפתעתם הרבה היה גם יריבם שקט, ונראה בטוח בעצמו.

ואומנם, שלחיים שיצאו בהולים מחוץ לאולם, כדי לקרוא לבורג ולהמר לחזור, הסבירו לשניים מדוע היה רפאל כה רגוע. טענו יריביו: ליד הבמה, בחדרון קטן, ישנו שניים מאשיניו של רפאל ובדקו את מעטפותיהם של אותם שנקראו להצביע, עוד לפני שהמעטפות הוטלו לקלפי. סביב הקלפיות עצמן היתה מהומה רבה. בכל פעם שהוקרא שמו של אחד המצביעים, כדי לזמנו לשים את המעטפה שלו בתוך תיבת הקלפי, נשלחו אל הריץ התיבה עשרות ידיים אוחזות במעטפות, מבלי שאיש יכול לדעת — בתוך המהומה הגדולה — אם המצביע עצמו הוא שהטיל את המעטפה שלו, או שמישהו אחר הטיל מעטפה תחתיו.

כאשר נקרא שמו של בורג עצמו, מיהר מישהו אחר להטיל מעטפה לקלפי, עוד לפני שבורג הספיק לעשות כן. שמו של בורג נמחק במהירות מרשימת המצביעים, כאילו כבר הצביע.

השק את רפאל! על המהומה ש-סביב הקלפיות ניצחו שלושה: משה פישר מן, אחד מנאמני הוותיקים של רפאל; שלום מלכה, הידוע כאיש-האגרון של רפאל, חבר מזכירות המפד"ל — שאחרי-כך טען בורג, כי הוא זה שביעט בו, ונהגו של רפאל, עמרם סיבוני המקבל את משי-כורתו מקופת המדינה.

למהומה תרמו קריאתיו הקצובות של סגן-ראש-יעיית קייית-שמונה, חבר ה"מפד"ל אביהם יחוקאל, שישב באולם וקרא לעבר רפאל במשך שעות ללא-הירף: "תל-גיבורים! תל-גיבורים!" התנהגותם של אנשי רפאל היוותה עדות חותכת לנבואתו של בורג בדבר מה שיקרה עם המפד"ל תלך לבחירות פנימיות ולוועידה: "זיפנים, תיגרות, קללות ובושת-פנים."

מיפלגות

זיפנים, קללות

ובושת פנים

ציר משתולל בעט באחוריו של השר

בורג, והוא נפל מן הבמה

בימת אולם בית הרופא בתל-אביב היתה עמוסה עשרות אנשים, דחוסים, דחוקים, דוחפים זה את זה, צועקים וצווחים. לפתע פרצו בריצה לתוך האולם, ועלו על הבמה, שלושה אנשים: שרה-פנים הד"ר יוסף בורג, שרה-סעד וזבולון המר, וח"כ יהודה בן-מאיר. בן-מאיר הסתער על הבמה, שהיתה כולה בחוסה בחושי כפיות או כובעים, רבים מהם עטוריי זקנים, והחל צועק בקולו המנאסף: "זה קנדאל! זאת שערורייה! הסתלקו מכאן